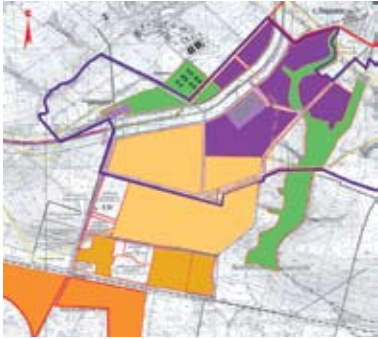

Інститут «Харківський ПромбудНДІпроект»

Інститут «Харківський ПромбудНДІпроект» є автором розділів «Промисловість» до генпланів Харкова 1967, 1986 та 2004 років. Засади формування п'яти промислових районів міста було закладено у генплані 1967 р. з визначенням характеристик галузевого складу виробництва. Зміни, що сталися після 1967 р. у структурі міських територій, їх функціональному використанні, було враховано у Генплані-1986 р.

У Генплані-2004 р. віддзеркалено рішення схем розвитку Іванівського промислового та Безлюдівсько-Васищевського промислово-сільбищного районів, що розташовані на міських та прилеглих територіях; Південно-Салтівського та Філіпповського промвузлів; груп підприємств на вул. Достоєвського та вул. Довголевського, розроблених Інститутом впродовж 1986-2002 років. Подальшого розвитку отримала єдина система розташування промислових одиниць Харкова. Інститутом здійснено аналіз стану та використання території дев'яти промислових районів, чотирьох промислових вузлів, шістнадцяти груп підприємств, а також санітарно-захисних зон. Резервні території міста звільнено від малоповерхової житлової забудови, передбачено винесення промисловості з центру чи перепрофілювання. Архітектурно-розпланувальними рішеннями скоректовано межі промислових утворень з урахуванням наявних схем розвитку промислових районів та перспективної розпланувальної структури Харкова.

Генплан Харкова-2004: Промисловість міста

Харківський ПромбудНДІпроект – проектувальник
Олександр УДОВИЧЕНКО, Геннадій ФЕДАК, Ірина БОНДАРЕНКО – архітектори
Софія СЛОБОДЯНИК, Василь КОРОЛЬ, Світлана ТЕРЗЕМАН – інженери
Борис ТЕРЕНТЬЄВ, Людмила ЛІВАДНА – економісти

Іванівський промрайон розташований в Ленінському районі Харкова й обмежується річкою Лопань та смугою відведення МПС. Серед великих підприємств – завод електроапаратури, шампанських вин, вагонобудівний та інші. З урахуванням змішаної розпланувальної структури запропоновано розташування підприємств приладобудування, електротехнічних виробів. Диканівська промзона об'єднує підприємства приладобудування, інструментального виробництва, хімії, будінструїї, харчової промисловості, автотранспорту. Диканівський промрайон розташований в Червонозаводському районі міста вздовж річки Лопань та вулиць Диканівської й Біологічної. Найбільші підприємства: м'ясокомбінат, завод будгідравліки, інструментальний завод. Балашовська промзона – підприємства важкого машинобудування, металообробки, будіндуїї тощо. Основні підприємства: Завод ім. Малишева, «Турбоатом», «Холодмаш». Промислова забудова Орджонікідзевської промзони сформована вздовж Московського проспекту, який разом з санітарно-захисною смугою розмежовує промислово й сільбищну забудову. Основні галузі: тракторо- і станкобудування, енергомашинобудування, будіндуїї. Проектними пропозиціями також зазначено переоснащення підприємств з метою зниження рівня їх шкідливості до III-V. В межах розвитку Генплану-2004 р. інститутом також виконана містобудівна оцінка розміщення технополісу «Рогань».

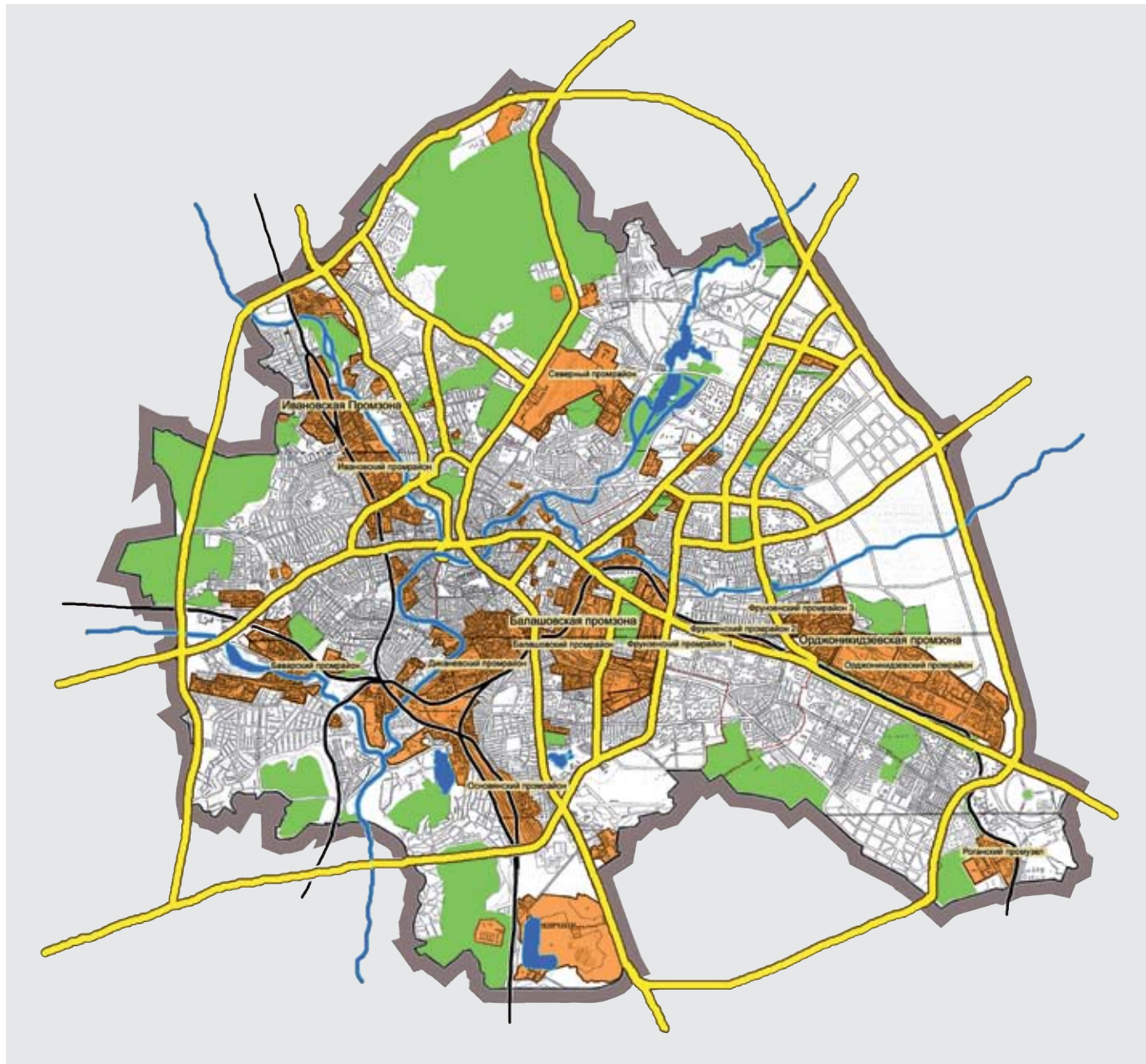
Удовиченко Олександр Степанович директор інституту

Народився у 1956 р. у м. Чугуїв Харківської обл. Закінчив архітектурний факультет Харківського інженерно-будівельного інституту (1982). З 1982 року працює в «Харківському ПромбудНДІпроекті»; с 2008 р. – директор інституту. Брав участь в розробці розділу «Промисловість» до генплану Харкова (1986); член авторського колективу аналогічного розділу генплану Харкова 2004 р. Брав участь у розробці розділу «Промисловість» до генплану м. Суми (1985). Керівник авторського колективу розділу «Промисловість» до генплану м. Суми 2002 р.

Федак Геннадій Федорович керівник відділу

Народився у 1945 р. у м. Харків. Закінчив архітектурний факультет Харківського інженерно-будівельного інституту (1974). Працював у Харківському Укрдїпрохарчпромі, обласному відділі у справах будівництва та архітектури. З 1985 року працює в «Харківському ПромбудНДІпроекті»; с 1992 р. – керівник відділу територіальних робіт. Член авторського колективу розділу «Промисловість» до генплану м. Суми 2002 р. Керівник авторського колективу розділу «Промисловість» до генплану Харкова 2004 р.

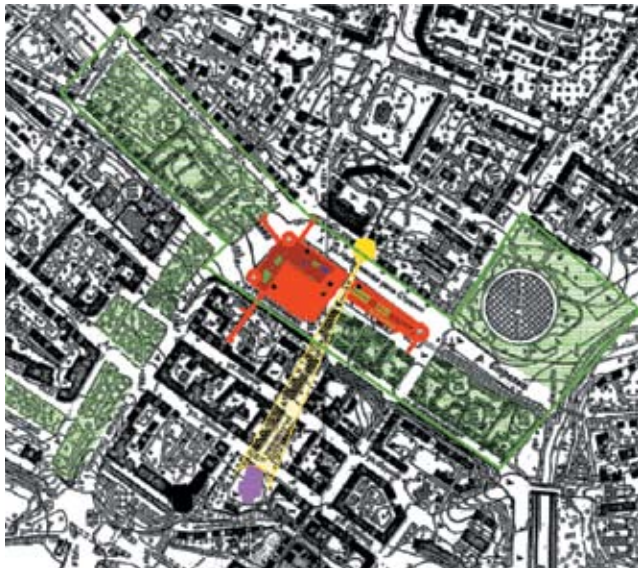

1. Містобудівна оцінка розміщення технополісу «Рогань»
2. Адміністративно-побутовий корпус заводу з виробництва мінераловатних плит
3. Адміністративно-побутовий корпус Заводу з виробництва упаковок
4. Генплан Харкова 2004 р.: промисловість міста
5. Схема розвитку Іванківського промислового району

Генплан м. Суми-2002: Промисловість міста

Харківський ПромбундНДІпроект – проектувальник
Олександр УДОВИЧЕНКО, Геннадій ФЕДАК,
Ірина БОНДАРЕНКО – архітектори
Софія СЛОБОДЯНИК, Василь КОРОЛЬ, Світлана ТЕРЗЕМАН –
інженери
Борис ТЕРЕНТЬЄВ, Людмила ЛІВАДНА – економісти

Місто Суми – індустріальний центр України, в якому зосереджена багатогалузева промисловість. «Харківський ПромбундНДІпроект» є розробником розділу «Промисловість» до генпланів міста 1966, 1985 та 2002 років.

Генеральним планом міста 1966 року розпланувальна структура визначалася як особливостями місцевості, так і напрямками розвитку промислових територій. Передбачалося перетворення радіальної структури Сум в радіально-кільцеву з організацією двох кільцевих магістралей: великої, що пролягає по периферії міської забудови, й малої – по межі центральної частини. Запропоновано організацію двох розпланувальних промислових районів – Лівобережного й Правобережного (по відношенню до річки Псьол). На розрахунковий період промисловість міста Суми складала 55 підприємств.

У восьмидесятих роках ХХ століття в промисловості м. Суми сталися організаційно-структурні зміни. Було сформовано низку об'єднань, частина підприємств увійшла до складу білих на правах виробництв та цехів. В результаті на початок 1984 року в місті функціонувало вже 84 промислових підприємств. Розпланувальна організація промислових центрів у генплані 1985 року була запропонована на засадах комплексного дослідження містобудівної ситуації кожного промислового утворення та потреб в додаткових територіях з метою реконструкції та розширення підприємств. Враховано також рішення діючого генерального плану та реалізації схем упорядкування забудови Північного та Південного промислових районів. Запропонована система промислових центрів була узгоджена з розпланувальними рішеннями генерального плану. До її складу увійшли великі містобудівні елементи: три промрайони (Північний, Південний, Західний), промислово-комунальна група (район вул. Лебединської), промвузол (приміська зона в смт Степанівка біля залізничної станції Торопиловка).

За 1991-2000 роки сталися значні зміни у використанні території промислових зон, ділянок окремих підприємств. Промисловий комплекс міста вже склали понад 300 підприємств промисловості, будівництва й транспорту. Єдина схема розпланування промислової зони у генплані м. Суми 2002 року забезпечує чітку організацію промислових утворень відповідно до їх функціонального призначення та галузевої приналежності. Спеціалізацію Північного промислового району визначають хімічне машинобудування й технічна промисловість, будівельна індустрія, яка забезпечує майже повністю весь обсяг промислового та цивільного будівництва в місті. Західного – вантажні й пасажирські автоперевезення, виробництво продуктів харчування. Підприємства промислово-комунальної групи в районі вул. Лебединської забезпечують виробництво медичних препаратів; підприємства Торопиловського промвузла обслуговують сільськогосподарське будівництво й ремонт техніки.

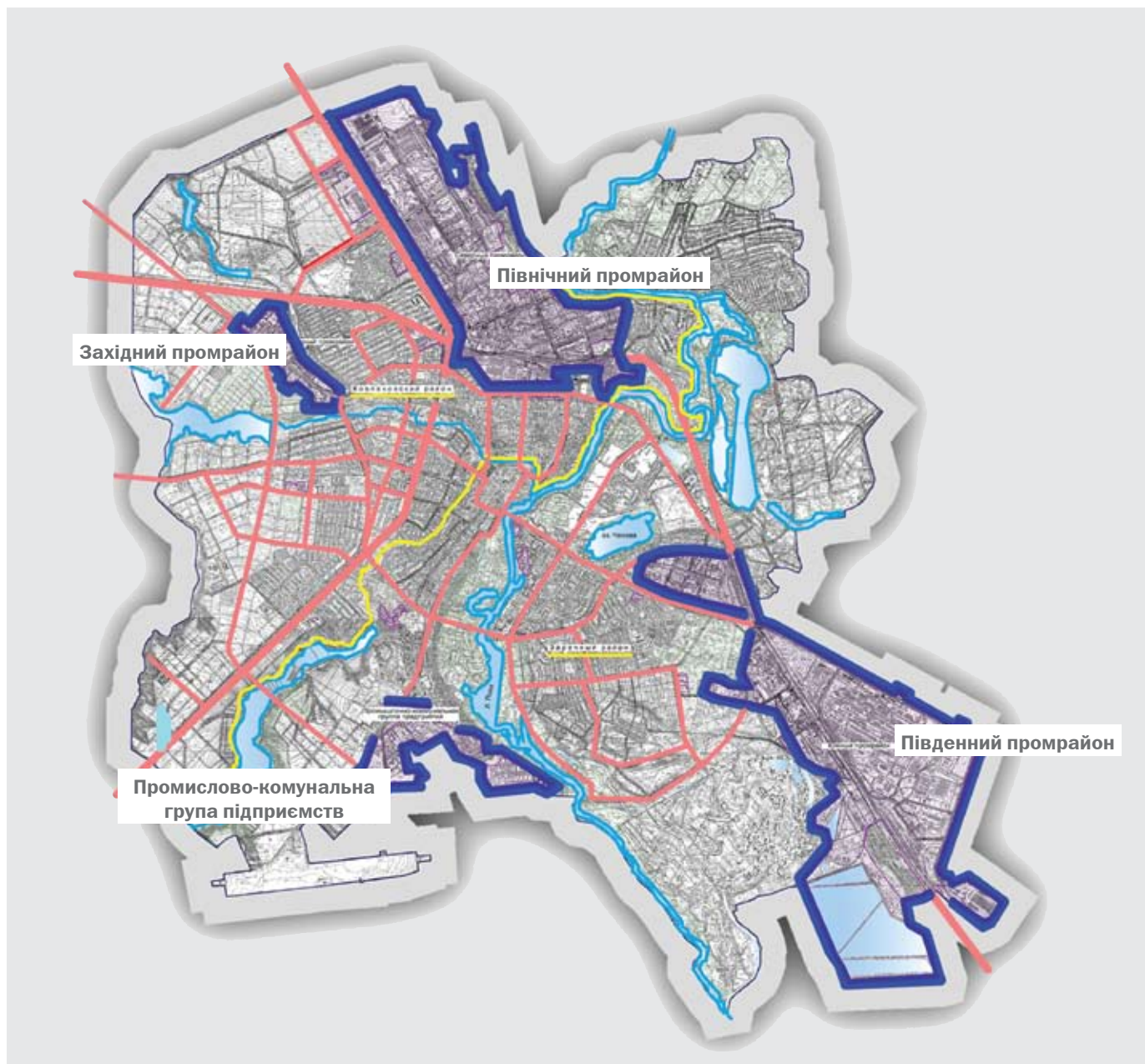
Передбачено зручні транспортні (вантажні й пасажирські) зв'язки між промисловими утвореннями й сільськими територіями міста («Велике кільце» і північно-східний сектор «Малого кільця»). Опрацьовані архітектурно-розпланувальні структури кожного промислового утворення в контексті розпланувальної структури району й міста. Розпланування Північного промислового району вирішено як складову території міста з врахуванням перспектив розвитку. У зв'язку зі скороченням виробництва відбулися зміни щодо використання промислових територій. На вільних та резервних територіях розміщено малі підприємства, комерційні склади, бази й інші ринкові об'єкти. В Генплані 2002 р. закладено активну участь промислової забудови у формуванні цілісної об'ємно-просторової композиції міста, передбачено поліпшення міської екології за допомогою розпланувальних заходів.

6

7

8

6. Загальний вигляд торговельно-розважального центру
7. Ситуаційний план
8. Генплан
9. Перспектива центру
10. Фрагмент центру
11. Генплан м. Суми
12. Головний фасад. Розгортка

**Авторський колектив:
Г. Федак, Д. Паценкер,
В. Дєдова, І. Надєїн**

Лікєро-горілчаний завод / Харківська обл.

Харківський ПромбудНДІпроект – проектувальник
Гєннадій ФЕДАК, Ігор НАДЄЇН, Валєтина ДЄДОВА – архітектори
Давид ПАЦЕНКЕР – конструктор

12,6 га – площа ділянки
6318 кв. м – площа купажного цеху
2916 кв. м – площа адміністративної будівлі
432 кв. м – площа їдальні
2004-2005 рр. – проектування
2006 р. – реалізація будівництвом

Вибір архітектурно-розпланувальних рішень, конструкцій та матеріалів заводу здійснювався на засадах варіантного проектування з врахуванням усіх технологічних особливостей лікєро-горілчаного виробництва. Комплекс сформовано з кількох будівель різного призначення: головного корпусу, спиртосховища, залізничної зливної естакади, акцизного складу, енерго-механічного цеху, котельні, перехідної галереї, адміністративного корпусу, їдальні, транспортних прохідних та низки технічних споруд.

Формують елементами комплексу є три будівлі головного корпусу (виробництво фірми «ASTRON») з великими прогонами. Головний корпус сформовано з прямокутних у плані різноповерхових виробничих та допоміжних будівель, розташування яких відповідає вимогам технологічних процесів. Кульмінаційний момент лікєро-горілчаного виробництва – купаж – втілено архітектурними засобами у великій чотириповерховій будівлі купажного

цеху з розмірами у плані 72,0x27,0 м і висотою приміщень 36 м. Його вибухонебезпечні приміщення категорії «А», відповідно до діючих норм, забезпечені навісними панелями, що легко демонтуються.

Триповерхова адміністративна будівля у плані має форму квадрата зі стороною 36 метрів. У ній розміщено головну прохідну заводу з приміщеннями охорони, медпункту та офісами. З адміністративним корпусом зблоковано одноповерхову будівлю їдальні з обідньою (на 50 місць) та дегустаційною залами, підсобними приміщеннями. З головним корпусом їдальня з'єднується галереєю.

Обмежуючі конструкції виконані з утепленої алюмінієвої фасадної системи, що покращує естетичні й експлуатаційні якості будівлі. Оздоблення фасадів й інтер'єру вирішено в єдиному стилі з застосуванням фірмового кольору торговельної марки горілчаного виробника. Робота відзначена Дипломом Мінрегіонбуду як кращий промисловий об'єкт, зданий в експлуатацію у 2006 році.

13 14

15 14 17

- 13. Загальний вигляд. Фрагмент
- 14. Адміністративний корпус
- 15. Загальний вигляд з висоти пташиного польоту
- 16. Перехідна галерея
- 17. Генплан